

Cum operează teroriștii. Cazul Tigrilor Tamil

Mirela-Adriana VIZIRU

Serviciul Român de Informații

viziru.mirela@yahoo.com

Abstract

In the contemporary era, terrorism is a main challenge and a key concept for security strategies all around the world. This article approaches the hypothesis according to which, in order to effectively respond to terrorist threats, it is vital to know how terrorists think and operate. This paper draws on the Sri Lankan experience and uses the Tamil Tigers case to analyse the tactics of one of the most reputed and dangerous terrorist organizations in the world.

Keywords: războiul contra terorismului, amenințare, securitate, Tigrii Tamil.

Războaie Noi vs. Războaie Vechi¹

Dinamica războiului s-a schimbat. Conform teoriei elaborate de Mary Kaldor, lumea se confruntă cu un nou tip de conflict, diferit de ceea ce autoarea denuște războaie „vechi”. Acestea din urmă se petreceau la nivel inter-statal, avea obiective teritoriale, erau conduse simetric și reglementate de tratate de pace și drept internațional. Războaiele „noi” se deosebesc de cele „vechi” în materie de actori, obiective și metode. Kaldor afirmă că „războaiele noi sunt purtate de o combinație variabilă de actori statali și non-statali”², precum bande criminale și grupuri teroriste, ale căror obiective sunt legate de identitate (religioasă, etnică, etc.) De asemenea, autoarea subliniază că „în războaiele vechi, bătălia era înfruntarea decisivă.

¹ Teorie dezvoltată de Mary Kaldor în „New and Old wars: Organized violence in a global era”, Cambridge: Polity Press, 1999.

² Mary Kaldor, „In Defence of New Wars” în *International Journal Stability of Security & Development*, disponibil la <http://www.stabilityjournal.org/article/view/sta.at/41>, accesat la 10.05.2014.

Metoda de a purta războiul consta în capturarea teritoriului prin mijloace militare. În războaiele noi, bătăliile sunt rare, iar teritoriul este capturat prin mijloace politice, prin controlul populației. O tehnică tipică este deplasarea populației – eliminarea forțată a celor cu o altă identitate sau opinii diferite.”³

Prin urmare, există o mulțime de civili printre victime, pentru că, spre deosebire de războaiele „vechi”, purtate de armate în uniforme, în războaiele „noi” este greu uneori să se facă distincția între combatanți și noncombatanți.

Această nouă paradigmă a războiului ne cere să concepem strategii de securitate care pot răspunde amenințărilor grave pe care aceste războaie asimetrice, de multe ori „fără sfârșit” le prezintă. În opinia lui Kaldor, acest lucru „nu poate fi realizat prin mijloace clasice de război”, dar este posibil „prin noi utilizări ale forțelor de apărare, care vizează mai degrabă prevenirea, protecția și stabilizarea decât victoria.”⁴

Terorismul – o provocare majoră la adresa securității

După atacurile din 11 septembrie 2001, președintele George W. Bush a declarat un „război împotriva terorismului”, care „începe cu Al-Qaeda, dar nu se termina aici. Nu se va termina până când nu a fost găsit, oprit și învins fiecare grup terorist la nivel global.”⁵

Lupta împotriva terorismului reprezintă, actualmente, una dintre prioritățile strategiilor de securitate din întreaga lume. În același timp, contituie o sarcină foarte complexă, care necesită o înțelegere profundă a ceea ce terorismul este și a modului în care aceasta funcționează.

Ce este terorismul?

Definirea terorismului este foarte importantă, deoarece „servește pentru a stigmatiza anumite organizații, declarând finanțarea acestora ilegală.”⁶ Este, în același timp, foarte dificilă. Fletcher ne sugerează să ne

³ Ibidem.

⁴ „Old Wars, Cold Wars, New Wars and the War on Terror”, prelegere ținută de Prof. Mary Kaldor la Centrul de Studii ale Războiului Rece, London School of Economics, February 2, 2005.

⁵ Discursul lui George Bush, ținut pe 21 September, 2001, disponibil la <http://www.theguardian.com/world/2001/sep/21/september11.usa13>, accesat la 10.05.2014.

⁶ George Fletcher, “The indefinable Concept of Terrorism” în *Journal of International Criminal Justice*, Oxford University Press, 2006, p 7.

gândim la terorism „nu ca la o crimă, ci ca la o altă dimensiune a criminalității, o versiune mai periculoasă a crimei, un fel de super-crimă care include unele dintre caracteristicile de război.”⁷

El identifică opt trăsături ale terorismului, care pot varia de la caz la caz, ceea ce înseamnă că se pot aplica integral sau parțial într-o anumită situație. Prima dintre ele este factorul de **violență**: terorismul implică un atac violent asupra ființelor umane. Acesta este urmat de ceea ce autorul numește „**intenția necesară**”. Cu alte cuvinte, un atac terorist este planificat și realizat cu un scop, de obicei pentru a obține o măsură politică prin intimidarea populației. O altă trăsătură se referă la **victimele**. Terorismul vizează civili și oficiali de stat. La fel de important ca stabilirea naturii victimelor este legătura dintre infractori și stat. „**Răufăcătorii**” sunt actori privați, dar acest fapt nu exclude posibilitatea ca ei să fie susținuți sau finanțați de guverne. Așadar, în mod indirect, statele pot fi implicate în acte de terorism. Teroriștii au o motivație, o **cauză**, pe care o consideră **dreaptă**. În cele mai multe cazuri, cauza este legată de identitate, fie că e vorba de etnie, religie, rasă sau ideologie. Ceea ce este condamnat drept terorism de victime și de terți, poate fi văzut ca fiind legitim de către teroriști și comunitatea din care fac parte. Mai mult decât atât, există o presupunere larg răspândită conform căreia teroriștii sunt parte dintr-un grup și afilierea lor la o **organizație** poate fi decisivă în a stabili dacă un atac ar trebui să fie clasificat drept crimă sau act terorist. O persoană este mai ușor de arestat sau ucis, în timp ce o organizație continuă să funcționeze prin multitudinea sa de agenți, dispuși să repete același act în viitor. Un alt aspect subliniat de Fletcher este **teatrul**. Cu alte cuvinte, există o dimensiune dramatică a actului terorist, care șochează populația, ia pe toată lumea prin surprindere și este intens dezbătută. Terorismul este strâns legat de afișarea publică a violenței; în caz contrar, nu își atinge scopul – un impact psihologic puternic asupra populației. Nu în ultimul rând, se vorbește de **lipsa de vinovăție**. Potrivit acestei trăsături, teroriștii nu ar avea mustrări de conștiință sau teamă de repercusiuni, fiind instruiți să creadă că fac ceea ce „trebuie”. Acesta este unul dintre motivele pentru care sunt considerați atât de periculoși.⁸

⁷ Ibidem.

⁸ Idem, p 8-18.

Terorism in Sri Lanka. Contextul istoric

Sri Lanka a fost și a rămas o societate multiethnică din cele mai vechi timpuri, iar confruntările dintre singalezi și tamili au avut loc cu regularitate de-a lungul secolelor. Totuși, aceste războaie nu au fost atât de crude în materie de violență comunală precum evenimentele de după obținerea independenței, care au zguduit țara. De asemenea, problemele centrale ale confruntărilor pre-coloniale nu au fost legate de etnie sau cultură. Astfel, se poate afirma că perioada colonială a jucat un rol esențial în creșterea gradului de conștientizare a diferențelor etnice, lingvistice și religioase dintre ei.⁹

După independența proclamată în 1948, tensiunile acumulate sub dominația britanică au condus la o luptă culturală din ce în ce mai intensă. Grupul minoritar principal al insulei, tamilii srilankezi, s-a simțit discriminat de măsurile politice luate de un guvern aproape în întregime singalez, dornic de a-și restabili patrimoniul etnic și de a-și reafirma poziția pre-colonială. Înfuriați și înstrăinați de concesiile minimale pe care guvernul era dispus să le facă pentru a satisface cererile lor, mulți tineri tamili au apelat la arme, și în cele din urmă au fondat un grup, în 1976, denumit LTTE (Tigrii Eliberării din Tamil Eelam) sau Tigrii Tamili. Convinși că simbolurile grupului lor etnic sunt amenințate, ei au cerut un stat separat, în partea de nord-est a insulei, și au recurs la activități teroriste. Chiar dacă niciun stat nu a recunoscut Tamil Eelam, părți ale regiunii au fost sub controlul „de facto” al Tigrilor până în 2009.¹⁰

Războiul a izbucnit în 1983 și a durat 26 ani, declanșând masacre la un nivel de teroare care nu mai fusese întâlnit în lunga istorie a țării. În ciuda eforturilor depuse de comunitatea internațională de a media și soluționa conflictul în mod pașnic, confruntarea a durat până în 2009, când LTTE, etichetat de mai mult de 32¹¹ de țări drept organizație teroristă, a fost învins în mod oficial de către forțele militare din Sri Lanka.

⁹ Robert Kearney, “Ethnic Conflict and the Tamil Separatist Movement in Sri Lanka” în *Asian Survey*, University of California Press, Vol. 25, No. 9, 1985, pp 898-917.

¹⁰ N DeVotta, “Control Democracy, Institutional Decay, and the Quest for Eelam: Explaining Ethnic Conflict in Sri Lanka” în *Pacific Affairs*, University of British Columbia, Vol. 73, No. 1, 2000, pp 55-76.

¹¹ India, SUA, Malaezia, Marea Britanie, Uniunea Europeană, Canada.

Cazul Tigrilor Tamili

În 2008, FBI a declarat că „LTTE este una dintre cele mai periculoase grupări extremiste din lume și lumea ar trebui să fie preocupată de această grupare pentru că a „inspirat” rețele la nivel mondial, inclusiv al-Qaeda în Irak”. Pentru a susține această afirmație, FBI a indicat că Tigrii Tamili „au perfecționat utilizarea de atentatori sinucigași, au inventat centura explozivă, au introdus femeile în atacuri sinucigașe și este singura organizație teroristă care a reușit să asasineze doi lideri mondiali.”¹²

Având în vedere impactul acestei organizații teroriste, vom aplica cei 8 factori identificați de Fletcher pe cazul LTTE, pentru a o mai bună înțelegere a modului în care un grup terorist gândește și acționează.

1. Violența

LTTE a desfășurat atacuri atât asupra reprezentanților statului, cât și asupra civililor, încălcarea în mod sistematic a drepturilor omului constituind unul dintre motivele principale pentru care au fost catalogați drept organizație teroristă. Chiar dacă s-a autodefinit ca o mișcare de gherilă, gruparea a devenit faimoasă pentru tacticile sale teroriste, cum ar fi sabotajul, intimidarea, asasinatul și bombardamentele. Este important de menționat că, deși oficial lupta pentru comunitatea de tamili, nu a ezitat să îi omoare, dacă aceștia nu arătau sprijin sau în cazul în care încercau să fugă din zona de război.

Conform raportului întocmit de o comisie de experți desemnați de Secretarul General al Națiunilor Unite, în 2011, privind situația din Sri Lanka, LTTE „a împiedicat civilii să părăsească zona de conflict, folosindu-i ca ostatici, uneori folosind prezența lor ca un tampon uman strategic între grupare și forțele armate.” De asemenea, oameni de toate vârstele, inclusiv copii, au fost recrutați cu forța și obligați să sape tranșee, „contribuind astfel la estomparea distincției dintre combatanți și civili.” Mai mult, Tigrii sunt acuzați că au folosit echipamente militare în apropierea civililor și că au ucis civili prin atacuri sinucigașe.¹³

¹² FBI, “Taming the Tamil Tigers From Here in the U.S”, disponibil la http://www.fbi.gov/news/stories/2008/january/tamil_tigers011008, accesat la 02.06.2014

¹³ „UN Report of the Secretary General’s Panel of Experts on Accountability in Sri Lanka”, Martie 2011, p iii.

Glen Jenvey, specialist în terorism internațional, a catalogat LTTE drept inventatorul atentatorului sinucigaș modern. Unitatea specială a LTTE, denumită „Tigrii Negri”, a realizat un număr impresionant de 168 de atacuri sinucigașe. Există suspiciuni că această tactică a fost copiată de grupuri islamice, inclusiv de Al-Qaeda, alimentate de similitudinea dintre atacul LTTE asupra clădirii World Trade Center din Sri Lanka și atacul Al-Qaeda asupra World Trade Center din New York, respectiv asemănarea atentatelor cu bombă ale Al-Qaeda în Londra, din iulie 2005, cu atacurile LTTE asupra sistemului de transport public din Sri Lanka.¹⁴

2. Intenția necesară

Obiectivul Tigrilor era crearea unui nou stat pentru Tamili din Sri Lanka- “Eezham” („Eelam” în limba engleză), în nordul și estul insulei.

3. Victimele

LTTE este singura organizație teroristă din lume care a reușit să ucidă doi lideri mondiali - Rajeev Gandhi, prim-ministrul Indiei, în 1991, și Ranasinghe Premadasa, președintele Sri Lanka, în 1993. Țintele principale erau constituite din adversari și rivali politici. În mod paradoxal, pentru un grup care pretindea să protejeze cauza tamilor, au ucis inclusiv politicieni tamiți, dacă se dovediseră mai moderați și încercaseră să ajungă la un acord pe cale pașnică. De asemenea, au vizat în mod sistematic civili prin plasarea de explozivi în autobuze, trenuri, temple, moschei și bănci. Potrivit Ministerului Apărării din Sri Lanka, mari cantități de explozibil erau transportate în întreaga țară în compartimente ascunse ale unor tractoare și autobuze.¹⁵

4. Răufăcătorii

Numărul de cadre din LTTE a fluctuat semnificativ de-a lungul anilor, fiind uneori aproape imposibil de estimat de către Guvern. În momentele de vârf, se presupune că organizația număra circa 18.000 de cadre. O porție destul de mare era constituită din copii, recrutați cu forța,

¹⁴ „Al-Qaeda follows LTTE text book on terror faithfully” în *Asian Tribune*, disponibil la <http://www.asiantribune.com/index.php?q=node/4518>, accesat la 02.06.2014.

¹⁵ The Sri Lankan Ministry of Defense, „The LTTE in brief”, disponibil la www.defence.lk/pps/LTTEinbrief.pdf, accesat la 03.06.2014.

și din femei (până la 30%). Toate cadrele erau atent instruite pentru a învăța să manevreze arme și explozibili, și să adune informații.¹⁶

5. Cauza dreaptă

Tigrii Tamili aveau o motivație puternică, strâns legată de identitatea tamilă, și considerau că acțiunile lor sunt legitime. Liderul însuși, Prabhakaran, a pretins că „LTTE a ucis doar cu un motiv justificat și în lupta pentru libertatea tamililor”.¹⁷ Această percepție s-a dezvoltat în jurul mai multor sentimente, mai exact teama că drepturile civile ale minorității tamile din Sri Lanka sunt amenințate de măsurile politice luate de lideri singalezi, responsabilitatea de a proteja valorile și tradițiile tamile, furia împotriva unui guvern care a denumit singaleza limba oficială a țării și i-a conferit religiei budiste un statut superior în Constituție. Simțindu-se desconsiderați și marginalizați de grupul etnic principal al insulei, membrii LTTE au decis că înființarea unui stat separat ar fi soluția pentru „problema etnică” a țării.¹⁸¹⁹

6. Organizare

Foarte bine organizat și disciplinat, grupul era coordonat de Velupillai Prabhakaran și avea trei ramuri principale: forțe militare, forțe navale și forțe aeriene. Pe lângă acestea, organizația beneficia de o aripă politică, o aripă de finanțe, o aripă constituită din femei, numită „Păsările Libertății” și un comando de atentatori sinucigași intitulat „Tigrii Negri”.²⁰ La acestea se adăugau „Brigada Leopold” (formată din copii orfani) și „Tigrii Negrii ai Internetului” (primul grup terorist cibernetic).²¹ Aceștia din urmă au atacat sistemele de e-mail ale mai multor ambasade srilankeze din lume, scopul declarat fiind de a combate propaganda guvernamentală.²²

¹⁶ “Liberation Tigers of Tamil Eelam”, disponibil la <http://www.satp.org/satporgtp/countries/shrilanka/terroristoutfits/LTTE.HTM>, accesat la 03.06.2014.

¹⁷ Jerrold M Post, *The Mind of the Terrorist: the Psychology of Terrorism from the IRA to Al-Qaeda*, Palgrave Macmillan, 2007, p 87.

¹⁸ Majoritatea singalezilor vorbesc limba singaleză și sunt budiști, în timp ce tamilii vorbesc limba tamilă și sunt în mare parte hinduși.

¹⁹ Mirela Viziru, „The cultural dimension of the Sri Lankan civil war” în *Romanian Review of Political Sciences and International Relations*, Vol. XI, 2014.

²⁰ Michael P Arena, Bruce A Arrigo, *The Terrorist Identity: Explaining the Terrorist Threat*, New York University Press, 2006, p 94.

²¹ Jerrold M Post, *Op cit*, p 93.

²² Departamentul de Stat al SUA, „Patterns of Global Terrorism: 1997”, aprilie 1998, p 12.

Sediul organizației a fost plasat în regiunea Wanni, în provincia de nord a insulei, însă LTTE dispunea de propriul său sistem de intelligence, care opera prin agenți atât în interiorul țării, cât și în afara acesteia. La nivel național, exista o rețea de puncte de control al căror scop era identificarea și supravegherea străinilor care pătrundeau în zona dominată de ei. La nivel internațional, se estimează că aveau centre în nu mai puțin de 54 de țări, unde derulau activități de strângere de fonduri și propagandă pentru a cumpăra arme și explozibili. Principalul sprijin venea din țările cu cele mai numeroase comunități de tamili, precum Marea Britanie, Germania, Canada și Elveția. Totuși, LTTE opera chiar și în Statele Unite.²³

În 2008, FBI a dezvăluit că l-a arestat pe directorul american al Tigrilor împreună cu 11 alți suspecți, sfătuindu-i pe americani să fie atenți cu donațiile, pentru că LTTE strângea fonduri sub diferite acoperiri, de multe ori pentru „caritate”.²⁴ Gama largă de activități infracționale desfășurate de LTTE indică o grupare foarte periculoasă și complexă. În afară de strângere de fonduri și propagandă, Tigrii Tamili adunau bani prin șantaj, piraterie pe mare, trafic de persoane, falsificare de pașapoarte, trafic de droguri și trafic de arme.

7. Teatru

Atacurile LTTE au vizat o multitudine de tipuri de ținte, precum obiective militare, autobuze, trenuri, temple, moschei, bănci sau simboluri naționale. Una dintre operațiunile lor cele mai de succes a fost atacul din 1997 asupra World Trade Center din Colombo, o clădire nou construită, de importanță economică majoră. O echipă formată din 5 cadre a reușit să arunce în aer complexul la numai trei zile după ce a fost inaugurat. WTC a fost ales ca o metaforă pentru economia din Sri Lanka. În afară de destabilizarea economiei țării, LTTE a vrut să creeze o diversiune de la războiul din nord, în contextul în care autoritățile sri lankeze câștigau controlul asupra regiunii și își concentraseră în această direcție mare parte din resurse.

Peter Chalk a citat „folosirea inefficientă de către guvern a resurselor vitale de intelligence” drept unul dintre motivele pentru care atacul a reușit.

²³ Liberation Tigers of Tamil Eelam, disponibil la <http://www.satp.org/satporgrp/countries/shrilanka/terroristoutfits/LTTE.HTM>, accesat la 06.06.2014.

²⁴ FBI, “Taming the Tamil Tigers From Here in the U.S”, disponibil la http://www.fbi.gov/news/stories/2008/january/tamil_tigers011008, accesat la 07.06.2014.

De asemenea, el a explicat că atacul asupra WTC „a demonstrat grupării LTTE că terorismul în Colombo a fost un instrument util pentru deschiderea mai multor teatre”, care, în următorii ani ai conflictului, au împiedicat aparatul de apărare a țării să-și concentreze pe deplin capacitățile în nord.²⁵ După atacurile din 11 septembrie, Washington a decis să extindă cooperarea în materie de combatere a terorismului cu autoritățile din Sri Lanka. Alte țări, precum Franța și Germania, au condamnat, de asemenea, acțiunile Tigrilor. Deci, pe termen lung, atacul de la WTC a fost o pierdere pentru LTTE, deoarece a determinat guvernul din Sri Lanka să adopte o politică mai eficientă privind spațiul de apărare, și, în același timp, a generat un context internațional mai favorabil cooperării.²⁶

8. Lipsa de vinovăție

Este greu de dovedit că membrii LTTE nu se simțeau deloc vinovați, mai ales că mulți dintre ei fuseseră integrați în organizație prin recrutare forțată. În schimb, independent de ceea ce simțeau, ei erau riguroși în doctrină să moară pentru cauză. Fiecare dintre ei purta o capsulă de cianură în jurul gâtului și era gata să o înghită pentru a se sustrage capturării. Formarea lor era centrată pe cultul martiriului. Toți trebuiau să moară pentru „misiune” și se caracterizau printr-un înalt simț de dedicare.²⁷ Prabhakaran a descris cel mai bine profilul unui Tigru Negru într-un discurs din 1993: „Tigrii Negri sunt ființe umane diferite și, în același timp, unice. Ei posedă o voință de fier, dar inimile lor sunt atât de sensibile. Tigrii Negri au lepădat frica din rădăcini. Moartea s-a predat în fața lor. Ei așteaptă cu nerăbdare ziua în care vor muri.”²⁸

Concluzii cu privire la cum ar trebui să fie gestionată o amenințare teroristă bazate pe experiența statului Sri Lanka

26 de ani le-a luat autorităților srilankeze pentru a pune capăt conflictului cu LTTE, însă Sri Lanka va avea nevoie de mult mai mult timp pentru a-și reveni din punct de vedere social și economic.

²⁵ P. Chalk, *Encyclopedia of Terrorism*, Vol. I, ABC-CLIO, California, p 171.

²⁶ Idem, p 172.

²⁷ “Liberation Tigers of Tamil Eelam”, disponibil la <http://www.satp.org/satporgtp/countries/shrilanka/terroristoutfits/LTTE.HTM>, accesat la 07.06.2014.

²⁸ Jerrold M Post, *Op. cit.*, p 93.

Fără îndoială, un moment de deosebită importanță în înfrângerea Tigrilor a fost eliminarea liderului. Prabhakaran s-au dovedit un conducător foarte puternic și carismatic, reușind să-i determine pe tamili să se alăture luptei împotriva guvernului din Sri Lanka. El este fondatorul LTTE și forța care a păstrat organizația unită. Adepții săi l-au văzut ca pe un erou și au avut încredere deplină în el – „Îl iubesc și îl adoră ca pe o mamă, un tată, un frate sau un zeu”²⁹. În același timp, a fost o țintă foarte greu de atins. Liderul LTTE a fost, în cele din urmă, ucis de forțele militare din Sri Lanka pe 18 mai 2009 și, imediat după moartea sa, LTTE s-a dezintegrat.³⁰ Putem deduce că eșaloanele superioare ale unei organizații teroriste reprezintă o vulnerabilitate-cheie care poate și ar trebui să fie exploatată în combaterea terorismului.

De asemenea, având în vedere gradul ridicat de sofisticare al LTTE (tactici inovatoare, legături externe, colectare de informații, conexiuni cu alte grupuri teroriste, o gamă largă de activități criminale), cooperarea internațională între serviciile de informații este esențială în vederea actualizării permanente a strategiilor de securitate în raport cu evoluția rapidă a tacticilor teroriste. Un exemplu pertinent în acest sens îl constituie rapoartele pe țară cu privire la terorism prezentate Congresului SUA în 2010, conform cărora „cooperarea statului Sri Lanka cu FBI-ul a condus la arestarea mai multor persoane acuzate de sprijin material pentru grupări teroriste.”³¹

Nu în ultimul rând, noul tip de război identificat de Kaldor în epoca contemporană presupune elaborarea unor strategii antiteroriste centrate pe prevenire și stabilizare mai degrabă decât pe victorie. Conform acestui principiu, este mult mai eficient să anticipezi o amenințare și să folosești resursele de informații pentru a o eradica, decât să controlezi situația după ce amenințarea a luat amploare, iar organizarea a deschis mai multe teatre. Indubitabil, victoria asupra LTTE a însemnat un pas important pentru Sri Lanka. Cu toate acestea, ea a fost obținută prin uriașe costuri umane, sociale și financiare.

²⁹ Idem, p 91, declarația unui cadru LTTE.

³⁰ „Defeating Terrorism – Why the Tamil Tigers Lost Eelam and How Sri Lanka Won the War”, disponibil la <http://www.jinsa.org/publications/global-briefing/defeating-terrorism-why-tamil-tigers-lost-eelamand-how-sri-lanka-won-wa>, accesat la 15.06.2014.

³¹ Ministerul Apărării și Dezvoltării Urbane din Sri Lanka, „LTTE provides innovative terror tactics to other terrorist groups – the USA”, disponibil la http://www.defence.lk/new.asp?fname=20070503_03, accesat la 08.06.2014.

Bibliografie

1. „Al-Qaeda follows LTTE text book on terror faithfully” în *Asian Tribune*. Disponibil la <http://www.asiantribune.com/index.php?q=node/4518>, accesat la 02.06.2014.
2. ARENA, Michael, ARRIGO, Bruce, *The Terrorist Identity: Explaining the Terrorist Threat*, New York University Press, 2006.
3. CHALK, P., *Encyclopedia of Terrorism*, Vol. I, ABC-CLIO, California.
4. *Defeating Terrorism – Why the Tamil Tigers Lost Eelam and How Sri Lanka Won the War*, disponibil la <http://www.jinsa.org/publications/global-briefing/defeating-terrorism-why-tamil-tigers-lost-eelamand-how-sri-lanka-won-wa>, accesat la 15.06.2014.
5. Departamentul de Stat al SUA, *Patterns of Global Terrorism: 1997*, aprilie, 1998.
6. DEVOTTA, N., „Control Democracy, Institutional Decay, and the Quest for Eelam: Explaining Ethnic Conflict in Sri Lanka” în *Pacific Affairs*, University of British Columbia, Vol. 73, No. 1, 2000.
7. Discursul lui George Bush, ținut pe 21 September, 2001. Disponibil la <http://www.theguardian.com/world/2001/sep/21/september11.usa13>, accesat la 10.05.2014.
8. FBI, *Taming the Tamil Tigers From Here in the U.S.* Disponibil la http://www.fbi.gov/news/stories/2008/january/tamil_tigers011008, accesat la 02.06.2014.
9. FLETCHER, George, „The indefinable Concept of Terrorism” în *Journal of International Criminal Justice*, Oxford University Press, 2006.
10. KALDOR, Mary, *New and Old wars: Organized Violence in a Global Era*, Cambridge: Polity Press, 1999.
11. KALDOR, Mary, „In Defence of New Wars” în *International Journal Stability of Security & Development*.
12. KEARNEY, Robert, „Ethnic Conflict and the Tamil Separatist Movement in Sri Lanka” în *Asian Survey*, University of California Press, Vol. 25, No. 9, 1985.
13. *Liberation Tigers of Tamil Eelam*, disponibil la <http://www.satp.org/satporgtp/countries/shrilanka/terroristoutfits/LTTE.HTM>, accesat la 03.06.2014.
14. Ministerul Apărării și Dezvoltării Urbane din Sri Lanka, *LTTE provides innovative terror tactics to other terrorist groups – the USA*, disponibil la http://www.defence.lk/new.asp?fname=20070503_03, accesat la 08.06.2014.
15. „Old Wars, Cold Wars, New Wars and the War on Terror”, prelegere ținută de Prof. Mary Kaldor la Centrul de Studii ale Războiului Rece, London School of Economics, February 2, 2005.

16. POST, Jerrold, *The Mind of the Terrorist: the Psychology of Terrorism from the IRA to Al-Qaeda*, Palgrave Macmillan, 2007.

17. UN Report of the Secretary General's Panel of Experts on Accountability in Sri Lanka, Martie 2011.

18. The Sri Lankan Ministry of Defense, *The LTTE in brief*, disponibil la www.defence.lk/pps/LTTEinbrief.pdf, accesat la 03.06.2014.

19. VIZIRU, Mirela, „The Cultural Dimension of the Sri Lankan Civil War” în *Romanian Review of Political Sciences and International Relations*, Vol. XI, 2014.

Viziru Mirela-Adriana este expert CTS. A absolvit Facultatea de Limbi și Literaturi Străine, Universitatea București. Vorbește fluent limbile engleză, franceză și spaniolă. A urmat un master în Management Intercultural la Departamentul Catedra-UNESCO din cadrul Universității București. În timpul facultății a beneficiat de o bursă Erasmus la Universitatea din Alicante, Spania. Cunoștințele sale de lingvistică și sociologie se îmbină cu preocupările pentru probleme de cultură și civilizație, managementul conflictelor interculturale, precum și tendințelor din mediul internațional de securitate.